

Jan Paweł II – nasz patron

Karol Józef Wojtyła urodził się 18 maja 1920 roku w Wadowicach jako syn Karola Wojtyły i Emilii z Kaczorowskich. Był jednym z trójki dzieci: miał starszego brata Edmunda i siostrę, która zmarła w wieku niemowlęcym. Ojciec Karola był urzędnikiem administracji wojskowej w Powiatowej Komendzie Uzupelnień w stopniu porucznika. Matka zajmowała się domem i dziećmi. Cała rodzina żyła bardzo skromnie. Gdy Karol miał lat 9 zmarła jego matka, a trzy lata później w wieku 26 lat na szkarlatynę, zmarł brat Edmund. Karol w 1926 roku rozpoczął naukę w siedmioklasowej Szkole Powszechnej im. Marcina Wadowity w Wadowicach. Już podczas nauki w szkole razem z ojcem i kolegami odbył pielgrzymkę na Jasną Górę. Po ukończeniu Szkoły Powszechnej w 1930 roku Karol rozpoczął naukę w Państwowym Gimnazjum Męskim im. Marcina Wadowity w Wadowicach. Nie miał żadnych problemów z nauką, już w tym wieku wyróżniał się ogromną wiarą. O swoim szkolnym katechecie, po latach powiedział: "Dzięki niemu zbliżyłem się do parafii, zostałem ministrantem, nawet poniekąd zorganizowałem kółko ministranckie". W maju 1938 roku Karol Wojtyła zdał egzamin dojrzałości z oceną celującą. Latem 1938 razem z ojcem przeprowadził się do Krakowa, gdzie zamieszkali u rodziny Kaczorowskich przy ul. Tynieckiej 10, na Dębnikach. Karol Wojtyła w 1938 roku rozpoczął studia na wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Wtedy Karol podjął samodzielne próby pisarskie. Jego pierwsze utwory to "Ballady beskidzkie" i "Dawid -renesansowy psalterz", który zadedykował matce. 1 września 1939 roku wybuchła II wojna światowa. Karol wraz z ojcem wyjechał z Krakowa. W wyniku wojennej tułaczki znaleźli się aż nad Sanem. Wkrótce wrócili do Krakowa. Zapisał się na II rok studiów Wydziału Filozoficznego, na Filologię Polską. Rok akademicki trwał jednak krótko, do czasu aresztowania profesorów krakowskich przez Gestapo, co miało miejsce w listopadzie 1939 roku. W 1942 roku Karol podjął studia teologiczne w tajnym Seminarium Duchownym. 18 lutego 1941 roku po długiej chorobie zmarł ojciec Karola.

Jest to okres intensywnej pracy Karola. Swoją czas dzielił pomiędzy pracę, studia i aktorstwo. 1 listopada 1946 roku otrzymał święcenia kapłańskie. 4 lipca 1958 roku papież Pius XII

nominował Karola Wojtyłę biskupem sufraganiem Archidiecezji Krakowskiej. Był najmłodszym członkiem Episkopatu Polski, miał trzydzieści osiem lat. Biskup zamieszkał w Krakowie przy ul. Kanoniczej 21. Jako biskup uczestniczył w rekolekcjach Episkopatu Polski na Jasnej Górze oraz w pracach konferencji plenarnej Episkopatu. 28 września 1958 roku w katedrze na Wawelu odbyła się konsekracja biskupa Karola Wojtyły. Nowy biskup oddał się bezgranicznie Matce Bożej. 8 października 1963 roku brał udział w II sesji Soboru Watykańskiego. W skali międzynarodowej biskup Wojtyła zaznaczył swoją obecność współpracując z biskupami niemieckimi. 30 grudnia 1963 roku został mianowany arcybiskupem metropolitą krakowskim. Od dnia 10 .09. 1964 r. uczestniczył w III sesji Soboru Watykańskiego w Rzymie. W listopadzie został przyjęty na audiencji u papieża Pawła VI. W Polsce , razem z Prymasem Wyszyńskim, prowadził intensywne prace nad przygotowaniem obchodów Millenium. 5 maja 1966 roku wygłosił w Częstochowie kazanie "Chrzest narodu a oddanie Polski w niewolę Maryi " i pobłogosławił kopię obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, która wyruszała po parafiach diecezji krakowskiej. Z końcem maja 1967 roku papież Paweł VI ogłosił nominację 27 nowych kardynałów, wśród których znalazł się arcybiskup Wojtyła .Otrzymał on, zgodnie ze starą rzymską tradycją , jeden z kościołów rzymskich. Arcybiskupowi krakowskiemu przydzielono kościół św. Cezarego Męczennika na Palatynie. Jako pasterz diecezjalny starał się ogarniać swą posługą wszystkich potrzebujących. W dniu 6 sierpnia 1978 zmarł papież Paweł VI. Kardynał Wojtyła wyjechał do Watykanu na uroczystości pogrzebowe, a następnie na konklawe. 26.08.1978 roku wybrano papieżem Jana Pawła I. Po audiencji u nowego papieża Kardynał wrócił do Krakowa. Pontyfikat Jana Pawła I trwał tylko 33 dni - 29 września nadeszła z Watykanu wiadomość o śmierci Ojca Świętego. 3.10.1978 roku kardynał znowu udał się na pogrzeb oraz na konklawe. 16 października (poniedziałek) podczas siódmego głosowania, około godz. 17:15 Metropolita Krakowski Kardynał Karol Wojtyła zostaje wybrany papieżem. Przybiera imię Jana Pawła II. Przyjęta dewiza – „Totus Tuus” (Cały Twój) i prosty herb, zawierający znak krzyża oraz literę „M” stanowi wyraz oddania Chrystusowi i zawierzenia Matce Najświętszej.

Jan Paweł II Był papieżem przez 26 i pół roku (9666 dni), beatyfikował i kanonizował o wiele więcej osób niż jakikolwiek poprzedni papież. Był pierwszym papieżem z Polski, jak również pierwszym po 455 latach biskupem Rzymu, nie będącym Włochem. Osobistym sekretarzem Jana Pawła II przez cały pontyfikat był arcybiskup Stanisław Dziwisz. W dniu 13 maja 1981, podczas audiencji generalnej na Placu św. Piotra w Rzymie o godzinie 17:19, Jan Paweł II został postrzelony przez tureckiego zamachowca Mehmeta Ali Agcę w brzuch oraz rękę. Papież wierzył, że swoje ocalenie zawdzięczał wstawiennictwu Matki Bożej. Do pełni zdrowia jednak nigdy nie wrócił . Zamach miał miejsce 13 maja, podobnie jak pierwsze objawienie Matki Boskiej w Fátimie w roku 1917. Jan Paweł II spędził na rehabilitacji w szpitalu 22 dni. Potem wielokrotnie cierpiał z powodu różnorodnych dolegliwości będących następstwem postrzału. Papież nigdy nie ukrywał swoich niedomagań przed wiernymi, ukazując wszystkim oblicze zwykłego człowieka poddanego cierpieniu. Charakterystycznym elementem pontyfikatu Jana Pawła II były liczne podróże zagraniczne. Odbił ich 104, odwiedzając wszystkie zamieszkałe kontynenty. W wielu miejscach, które odwiedził Jan Paweł II, nigdy przedtem nie postawił stopy żaden papież. Jan Paweł II chętnie spotykał się z młodymi ludźmi i poświęcał im dużo uwagi.

Papież widział w młodych przyszłość narodów, dlatego też starał się z całych sił aby jego nauki docierały do jak najszerzej rzeszy młodzieży. Jan Paweł II od początku lat 90 cierpiał na postępującą chorobę Parkinsona. Mimo licznych spekulacji i sugestii ustąpienia z funkcji, które nasilały się w mediach zwłaszcza podczas kolejnych pobytów papieża w szpitalu, pełnił posługę papieża aż do śmierci.

Nagle pogorszenie stanu zdrowia papieża rozpoczęło się 1 lutego 2005.

W czwartek 31 marca tuż po godzinie 11, gdy Jan Paweł II udał się do swej prywatnej kaplicy, wystąpiły u niego silne dreszcze, ze wzrostem temperatury ciała do 39,6°C.

2 kwietnia, w dniu śmierci, o godzinie 7.30 rano, papież zaczął tracić przytomność, a późnym porankiem przyjął jeszcze watykańskiego sekretarza stanu kardynała Angelo Sodano. Później tego samego dnia doszło do gwałtownego wzrostu temperatury. Około godziny 15.30 bardzo słabym głosem papież powiedział: "Pozwólcie mi iść do domu Ojca". O godzinie 19 wszedł w stan śpiączki, a monitor wykazał postępujący zanik funkcji życiowych. Osobisty papieski lekarz Renato Buzzonetti stwierdził śmierć Jana Pawła II o godzinie 21.37, ale elektrokardiograf wyłączono dopiero po 20 minutach od tej chwili. Zmarł 2 kwietnia 2005 po zakończeniu Apelu Jasnogórskiego, w pierwszą sobotę miesiąca i wigilię Święta Miłosierdzia Bożego, w 9666. dniu swojego pontyfikatu. W ciągu ostatnich dwóch dni życia nieustannie towarzyszyli mu wierni z całego świata, śledząc na bieżąco wiadomości dochodzące z Watykanu.

7 kwietnia 2005 opublikowany został testament Jana Pawła II.

Pogrzeb Jana Pawła II odbył się w piątek 8 kwietnia 2005 r. Trumnę z prostych desek z drewna cyprysowego (symbolu nieśmiertelności) ustawiono wprost na rozłożonym na bruku placu św. Piotra dywanie.

1 maja 2011 ro. przy aplauzie półtora miliona wiernych papież Benedykt XVI ogłosił swojego poprzednika na Stolicy Piotrowej – Jana Pawła II błogosławionym.

„Swoim świadectwem wiary, miłości i odwagi apostołskiej, pełnym ludzkiej wrażliwości, ten znakomity Syn narodu polskiego, pomógł chrześcijanom na całym świecie, by nie lękali się być chrześcijanami, należeć do Kościoła, głosić Ewangelię”.

30 XI 2005r. na wspólnym posiedzeniu Rady Pedagogicznej, Rady Rodziców i Samorządu

Szkolnego zapadła decyzja o nadaniu szkole imienia Jana Pawła II. Dnia 18 maja 2006 r. Rada Miejska w Skarszewach podjęła uchwałę w sprawie nadania Publicznej Szkole Podstawowej w Skarszewach imienia Jana Pawła II. Uroczystość nadania szkole imienia odbyła się 17 października 2006r.